

عنوان مقاله:

جستاری بر نقش کودکان در شکلگیری فضاهای کودکان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی و علوم کاربردی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

امید حیدریپور - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

حسین میرزاجانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کودک به عنوان تأثیرپذیرترین و کم تأثیرگذارترین مخاطب محیط، نیازمند قابلیت در رویارویی با فضا است، تا بتواند تعامل همگونی با آن برقرار کند. کودکان امروز، در نظامی تحت نظارت، با گذراندن بیشتر اوقات زندگی در داخل ساختمانها، دیگر نمیتوانند بدون هیچ محدودیتی به بازی، جستجو و اکتشافپردازند و با طبیعت ارتباط متقابلی داشته باشند. همین امر، اهمیت فضاهای کودکان در زندگی مدرن را بیشتر نمایان میکند. برای رسیدن به الگویی برای تعامل بهتر کودک و فضا از ترسیم نقاشی به عنوان اولین راه ارتباطی بشر، استفاده شد؛ به طوری که از 3 گروه 30 نفره از کودکان 5 ساله با مشورت با مسئول آموزش، خواسته شد مهدکودک دلخواه خود را ترسیم کنند. در این بین بر اساس بیشترین تکرار عناصر تأکیدی و با توجه به مقالات مشابه، نقش 3 عامل، در نقاشیها پررنگ دیده شد: بازی پردازی، طبیعتگرایی و تنوع رنگ و نور. با توجه به تعریف قرارگاه رفتاری، میتوان این عناصر را در سهجایگاه مکان، رفتار و معنا جا نمایی کرد و تعامل کودکان و فضا را در لحظه سازندگی کودک الگو یابیکرد. موثرترین ابزار برای تأثیرگذاری و تأثیرپذیری کودکان، بازی پردازی است؛ به طوری که میتوان با ایجاد فضایی پویا و آزاد برای کودکان، به آنها اجازه داد که به زندگی ویژه خود پردازند و با فضا پیرامون خود ارتباط برقرار کنند. طبیعت برای کودکان نوپای جستجوگر، گیرایی بیپایان دارد و در تعامل بازی و طبیعت میتوان به حوزه فضایی رسید که پتانسیل تأثیرگذاری و تأثیرپذیری عمیقی در ارتباط با کودکان دارد. رنگ و نور نیز در ارتباط با حس بینایی به عنوان مهمترین حس تعاملی کودکان، حائز اهمیت است. بر این اساس میتوان قرارگاه رفتاری کودک را در لحظه رویارویی با فضا بر پایه بازی آزاد، در محیط طبیعی و با استفاده از رنگ و نور تعریف کرد.

کلمات کلیدی:

فضای کودکان، ادراک، بازی، طبیعتگرایی، تنوع رنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/483409>

